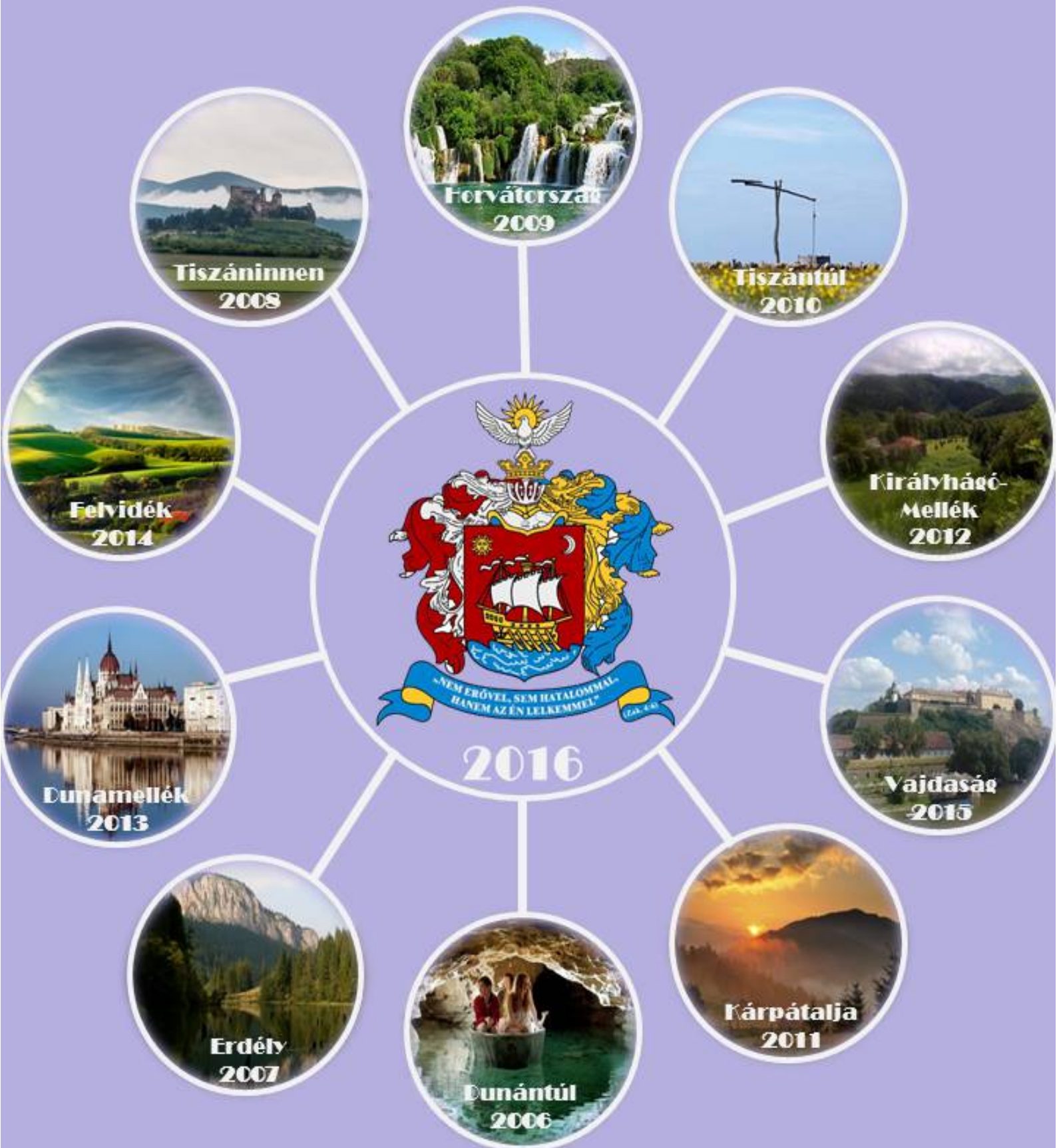

Kárpát – medencei imanap

2016. December 4.

Püspöki köszöntés

Kedves Testvéreim!

Isten iránti hálával és nagy szeretettel köszöntöm a Kárpát-medencei imanap előkészítésében és szervezésében részt vevő Testvéreket.

2006-ban Nőszövetségi vezetők kezdeményezésére indult el ez az imanap sorozat, amelyben a Kárpát-medencei magyar református részegyházak vesznek részt: a Dunamelléki, Dunántúli, Tiszáninneri, Tiszántúli, Felvidéki, Kárpátaljai, Erdélyi, Királyhágómelléki, Vajdasági és a Horvátországi.

Az imanap liturgiáját és kapcsolódó anyagait minden esztendőben más-más részegyház Nőszövetsége állította össze. Ilyen módon tíz esztendő alatt, az imanapok során a szervezők bejárták a Kárpát-medence reformátusságát. A Nőszövetségi Vezetők kérése az volt, hogy az imanap ilyenfajta, áldott előkészítésének legyen folytatása, újra indítva ezt a kört. Ezért, ebben az esztendőben ismét a Dunántúli Református Egyházkerület lehet házigazdája az imanapot előkészítő alkalmaknak.

Áldott ez a „vetésforgó”, mert előtérbe kerül egy-egy egyházkerület, egy-egy vidék, amelynek bemutatkozása által betekintést nyerhetünk az ott élő magyar reformátusok életébe, és megismerve őket, a térben távoli testvéreink lélekben közel kerülnek hozzánk. Nem elég az, ha csupán tudunk egymásról, arra van szükség, hogy érezzük az összetartozásban rejlő erőt, hogy bár a történelem országhatárokat vont köztünk, de ugyanaz a hitünk, a nyelvünk, az örökségünk, az önazonosságunk.

Az Úr Isten azt a hatalmas lehetőséget adta nekünk, hogy hívő emberekként imádságban is gondolhatunk egymásra, Isten színe előtt hordozva egymás életét, annak örömeivel, bánatával, sikerével, nehézségeivel együtt. A mai kusza és egymástól elhidegülő világban

bizonyágtétel az, hogy együtt és egymásért tudunk imádkozni, amely minden áldás forrása, felkészítve minket a Jézus Krisztusról való bátor és hűséges bizonyágtételre.

Ezekkel a gondolatokkal bocsátom útjára a Dunántúli Református Egyházkerület Nőszövetsége által összeállított, az Egyházkerületünket bemutató anyagot, Isten áldását kérve a Kárpát-medencei imanap előkészületeire, szervezőkre, szolgálattevőkre és alkalmaira.

„...erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek...” (Apostolok Cselekedetei 1,8)

Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke

Nőszövetségi köszöntés

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha visszatekintek az elmúlt 10 évre, csordultig van a szívem hálával. Istenünk nemcsak meghallgatta imádságainkat, hanem megáldotta kezdeményezésünket, s rendkívüli közösséget kovácsolt belőlünk, magyar reformátusokból itt, a Kárpát-medencében.

Szomorúságban és keserűségben, szégyenérzettel kezdtünk neki a 10 évre tervezett imaláncnak 2006-ban, s mint értelmetlen gyermekei a mi Atyánknak, egyedül belé vetettük reménységünket, mert tudtuk, ebben a megosztottságban ember fia már nem segíthet rajtunk. S Istenünk, mint aki csak arra várt, hogy ezt felismerjük, gazdagon ontotta bőséges áldását, s nemcsak az imanapok előkészületeiben és megtartásában, de számtalan közös kezdeményezésünkben érezhettük vezetését, útmutatását.

Nem tudjuk eléggé megköszönni a mi Mennyei Atyánknak, hogy 2009-ben létre jöhetett a Magyar Református Egyház, s ma már

hivatalosan is egységben élhetünk itt, a Kárpát-medencében. Hisszük, kitartó imáink hozzájárultak mindehhez.

Ha számba vesszük, hogy mennyi mindent megtudtunk egymásról az imanapok kapcsán, fel sem tudjuk pontosan sorolni. Csak azt érezzük, közelebb kerültünk egymáshoz, jobban megismertük a másutt élőket, s bizonyosságát adhattuk annak is, hogy egymás terhét hordozva igyekszünk betölteni a Krisztus törvényét. Szolgáltunk egymás gyülekezeteiben, konferenciáin, bejárva a Kárpát-medence addig ismeretlen vidékeit. Felfedezhettük a szórványban élők nehézségeit, a városi gyarapodó gyülekezeteknek örülhettünk. Boldogan újságoltuk, ha egy iskola, vagy óvoda megnyitotta kapuit, lehetőséget adva az ott élőknek, hogy gyermekeiket református intézménybe taníttassák.

Az elmúlt esztendőben letelt a 10 év, de nem mondtuk, hogy küldetésünket teljesítettük, hanem tovább imádkozunk. Hiszen a szükség ma is nagy. Ugyan más félelmek és aggodalmak feszítenek bennünket, de látjuk, hogy ebben a káoszban mi emberek már eligazodni sem tudunk, nemhogy helyrehozni hibáinkat és pótolni mulasztásainkat.

Éppen ezért további imádkozásra hívunk benneteket mi, dunántúli református keresztyén nők. Fohászkodjunk a Történelem Urához, mentsen meg bennünket a végső pusztulástól. Ő adjon ébredést, eszmélést reformátusságunknak, egyházunk és nemzetünk vezetőinek, mert nélküle elveszünk.

Voltak vérzivataros idők a mi dunántúli népünk életében, mint azt a történelmünk mutatja. Mégsem fogyott el Isten maroknyi népe, hanem él gyülekezeteiben, iskoláiban, óvodáiban. Ne legyünk hát hitetlenek! Ne a magunk erejére akarjunk támaszkodni, hanem figyeljünk kerületünk vezérigéjére: „Nem erővel, nem hatalommal, hanem az én Lelkemmel! - így szól az Úr!”

Könyörögjünk hát Isten megtartó, vezérlő Lelkéért, amely erőt, kitartást ad nekünk.

Kívánom, hogy ne meghasonlott emberek legyünk e talajvesztett világban, hanem az ÚR Lelkének segítségével fedezzük fel identitásunkat, küldetésünket!

Imára hívjuk a Kárpát-medence minden református gyülekezetét a Dunántúli Református Nőszövetség lelkésznői és tagjai által összeállított liturgiával. Könyörögjünk együtt Egyházunkért, a Krisztus testéért!

Kívánom, hogy lélekben megerősödve tudjuk Istent és embertársainkat szeretni, s a ránk bízott evangéliumot hirdetni!

P. Tóthné Szakács Zita nőszövetségi elnök

Kezdő ének: Uram Isten siess minket megsegíteni

U - ram Is - ten, si - ess Min - ket megse - gí - te - ni

Min - den szük - sé - günk - ben, Krisz - tus Jé - zu - sért,

Mi U - run - kért És Meg - vál - tón - kért!

Református énekeskönyv, 151. dicséret

Apostoli köszöntés

Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Ő egyszülött fiától, a mi Urunk Jézus Krisztustól. Ámen

Főének: Siess keresztyén, lelki jót hallgatni

2. Mert nem hiába ezt az ó törvénybe,
Próféták írták Biblia könyvébe;
Szép tanulság ez most az új törvénybe,
Mi eleinkbe.	4. Fejedelemség vagyon csak istenben,
Minden hatalom vagyon ő kezében;
Kiket ő akar, föld kerekiségében:
Emeli égben.
3. Jól tudja földön ezt minden keresztyén:
Nem csak fegyverrel oltalmaz az Isten.
Ezt minden népnek tudására adom:
Istenünk vagyon!	5. Ne ess kétségbe ő nagy jóvoltában,
Az igaz hitben erős légy magadban,
Mint Dávid, úgy jársz párviadalodban,
Hitvallásodban.
6. Dávidot Isten hagyá királyságban,
Ő ellenségit veté gyalázatban.
Dicsérjük Istent nagy hálaadásban,
Énekmondásban.	

Református énekeskönyv, 161.dicséret

Lectio

Hallgassuk meg Istennek hozzánk szóló Szent Igéjét, amit megírva találhatunk a Rómabeliekhez Írt levél 8. fejezetében a 15-23. terjedő versekben eképpen:

Róma 8:15 Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljetek, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: "Abbá, Atya!"

16 Maga a Lélek tesz bizonytságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.

17 Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.

18 Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.

19 Mert a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.

20 A teremtet világ ugyanis a hiábavalóságnak vettetett alá, nem önszántából, hanem az által, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel,

21 hogy a teremtet világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.

22 Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtet világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.

23 De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zengéjét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.

Új fordítású Biblia

Bűnbánó imádság

Mindenható Istenünk!

Hálás szívvel és csodálattal állunk meg előtted. Magasztaljuk a Te háromszor Szent nevedet és dicsőítünk Téged minden jóért, amit átélhattunk, elvehettünk kezedből. Köszönjük, hogy a teremtet világot ma is igazgató, s benne ránk, porszem emberekre különösen is figyelsz.

Magasztalunk végtelen szeretetedért, kegyelmedért, irgalmadért, hűségédért. Meg kell, valljuk, hogy mi bizony sokszor a Te hűségedre hűtlenséggel válaszoltunk, látszik ez az életünkön, mert egymás iránt szeretetlenek, és irgalmatlanok tudunk lenni. Nagy bűnünk ez. Sok a mulasztásunk is, amit elkövettünk Ellened és embertársaink ellen. Bocsásd meg ezeket nekünk! Nem vagyunk mi méltók a te bocsánatodra, kérünk is, hogy ne a mi érdemtelenységünkre tekints, hanem Szent Fiadnak, Krisztus Urunknak érettünk hozott áldozatára. Érette kérünk, könyörülj rajtunk, s szólíts meg ezen az istentiszteleten is bennünket.

Jöjj közénk Szentlélek Isten! Áraszd ki ránk kegyelmedet, tisztítsd meg szíveinket. Add, hogy az Igének ne csak hallgatói, de megtartói lehessünk. Végy körül bennünket, s tégy minket a Te igehallgató gyülekezeteddé.

Ámen.

Igehirdetés

Az igehirdetésre készülve, énekeljük el együtt a 'Szentlélek Isten, jöjj szívünkbe' kezdetű éneket, annak mind a két versszakát.

Ének: Szentlélek Isten, jöjj szívünkbe

1-3. Szent-lé-lek Is - ten, jöjj szí-vünk-be, i-gen ó - haj tunk!

Szent-lé-lek Is - ten, jöjj szí-vünk-be, i-gen ó - haj tunk! Jöjj

Gyá - molí - tó, jöjj Ví - gaszta - ló, Jöjj
é - gi E - rő, jöjj, Lel - ke - sí - tő, Jöjj,

men- nye-i Társ, Hogy a bús ár-va-ság-ból ki válts!
szent, tiszt-a Láng, Tű-zet fog-jon e fá-sult vi - lág!

Dallam: B. Eriksson, Szöveg: Hamar I

„Mert nem félelemnek Lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőnek, a szeretetnek és józanságnak lelkét!” (2.Timótheus 1:7)

Sokan szeretnék ma, hogy féljünk. Jobb lenne, ha az aggodalmaskodás töltene be a szívünket. Hiszen aki fél, az befolyásolható, irányítható, sőt megvezethető. Aki aggodalmaskodik, az a félelmeivel törődik, s nem marad ideje Istenre figyelni. Aki aggodalmaskodik, az fél a holnaptól, a nincstelenségtől, a rá leselkedő veszedelemtől, a betegségektől, szerettei elvesztésétől, s gyanúsan tekint a másik emberre.

De Isten nem azt akarja, hogy féljünk, ezért azt üzeni, nem a félelemnek lelkét adta nekünk, hanem:

1. az erőnek lelkét.

Nem attól vagyunk erősek, mert fiatalok és kisportoltak vagyunk, nem is attól, mert elhatároztuk, hogy erősnek mutatkozunk, még csak nem is attól, hogy összefogunk, bár kétségtelen, hogy az összefogásban erő van.

A mi erőnk a kereszti titkában van! Krisztus érettünk hozott áldozatában és feltámadásában. Mert ő legyőzte a legnagyobb ellenséget, a halált. S ebből táplálkozik a mi erőnk! Tőle kapjuk naponta, s biztosak lehetünk benne, mert Krisztusnak örökös társai vagyunk. Ő megváltott a haláltól, a bűntől és kárhózzattól, s ez erőt ad nekünk az életre.

2. Szeretnek lelkét

Isten végtelen és önzetlen szeretete mutatkozott meg abban, hogy Jézus Krisztust, egyszülött Fiát értünk adta.

Erre válaszképpen hálából nem tehetünk mást, mint szeretjük az Urat teljes szívünkkel, teljes lelkünkkel, teljes elménkkel és minden erőnkkel. És szeretjük felebarátinkat, mint magunkat.

E szeretet, ha betölti a szívünket, nemcsak nem marad hely a félelemnek, de ha ezzel van csordultig a szívünk, akkor erről

beszélnek szavaink, tetteink, egész életünk. Ezzel tudunk példát adni a következő nemzedéknek.

3. Józságnak lelkét

Hogy meg tudjuk ítélni, mi a jó és mi a rossz. Az Isten szerinti jót tudjuk választani, amikor döntenünk kell. Ne kelljen rossz döntéseket hoznunk, vagy éppen két rossz közül választanunk. Isten elénkbe adta az életet és a halált. S azt mondta:” Válaszd tehát az életet!”

Választásainkban akkor tudunk józanul dönteni, ha Krisztussal járunk! Szentlelke tanácsol bennünket, útmutatással szolgál nekünk. Ne hagyjuk figyelmen kívül e tanácsokat!

A Szentlélek Isten ereje legyen velünk!

(P. Tóthné Szakács Zita)

Ének: Mindenek meghallják és jól megtanulják

1. Mindenek meghallják és jól megtanulják, Kik segedelmüket
nem Istentől várják: Nincsen Isten nélkül segítség és id vesség.

Református Énekeskönyv, 236. dicséret 1. versszak

Imádságok

Mennyei Édesatyánk!

Hálaadással állunk meg előtted, köszönjük, hogy adod számunkra az imádság lehetőségét, adod azt a bizodalmat, hogy ha kérünk valamit a Te akaratod szerint, meghallgatsz bennünket! Úton járó népedért, egyházadért, a gyülekezeteinkért könyörgünk. A világ sok útja, lehetősége, kínálata között mi, a hívogató szavunk, imádságunk, gyülekezeti közösségeink ne csak egyek legyenek a sok közül, de a legfontosabbak. A hívó szó minél többeket érintsen meg: „Menjetek be kapuin hálaadással”! Urunk, Jézus Krisztus, Te azt mondtad: „Ahol ketten-hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok köztük.” Légy jelen közöttünk közösségeinkben szeretetteddel, jóságoddal, gyógyító erőddel, hogy beteg szívünk, sebzett lelkünk gyógyulást szerezzen. Olyan természetesnek tartjuk, hogy van számunkra hely, ahol összegyűlhetünk neved imádására! De kérünk azon gyülekezetekért, akik számára ez még nem adatott meg, mert vagy nincs, vagy kinőtték Lelked munkája által. Te látod Istenünk, hogy a mi erőnk, jó szándékunk, de még adakozásunk is önmagában nem elegendő. Tőled kérjük Istenünk az erőt, a lelki, de a külső építkezéseinkhez is, hogy lelki házzá épülve tudjunk hajlékot, templomot, gyülekezeti házakat építeni, ahol Téged, mint minden élet és áldás kútfejét magasztalhatunk! Add Urunk, hogy az „építkező gyülekezeteket segíthessük, s imádságainkba is hordozhassuk, hiszen tudjuk, ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradnak építői! Vezess Szentlelkeddel bennünket, hogy egymás terhét hordozva, az építkező gyülekezeteket segítve, kőből épült hajlékokért fohászkodva, azokért fáradozva, az építkezők számára a Tőled való erőt kérve mi magunk is „mint élő kövek, épüljünk lelki házzá, szent papsággá.” Kérünk, hogy munkánkat, amit Veled kezdtünk, segítségeddel be is fejezzük. Krisztus, a mi Urunk által.

Ámen. (Pungurné Császár Judit)

Ének:

G Am D⁷ Em Am Hm

Hogy-ha a vá-ros-nak, a-vagy há-zak né-pét Nem az Is-ten ör-zi,

A D C G Hm C D Em

hidd el an-nak vesz-tét: Nin-csen Is-ten nél-kül se-gít-ség és id-ves-ség.

Református Énekeskönyv, 236. dicséret 2. versszak

Mindenható, örök Istenünk Jézus Krisztus által!

Dicsérünk Téged és hálás szívvel köszönjük meg Neked egyházunkat és azon belül gyülekezetünket, melynek tagjai lehetünk. Hisszük és valljuk, hogy Szentlelked és a Te élő és ható Igéd által létezünk, élünk és mozgunk Tebenned.

Bocsásd meg mulasztásainkat, tökéletlen igyekezeteinket, és fogadd kedvesen szívünk odaszánását. Köszönjük, hogy Te úgy szeretsz bennünket, amint vagyunk.

Könyörgünk most elsősorban a kis gyülekezetekért, hogy kicsiny voltuk ellenére megerősödjének a Te erőddel és hatalmaddal a Te dicsőségednek gazdagsága szerint, hogy örömmel, hálaadással, kitartással és türelemmel legyenek minden időben. Segíts, hogy a Téged követők az esetleges nehézségek, próbák közepette is megmaradjanak a keskeny ösvényen, a Te akaratod szerinti úton.

Add, hogy tudjuk hittel kérni mindazt, amire igazán szüksége van a gyülekezeteinknek. Gyarapítsd közösségeinket új megtérőkkel, hogy tovább épülven és megerősödvén a hitben, kitartóan és állhatatossággal tudjunk gyümölcstermő szolgálatot végezni a világban.

Köszönjük, mennyei Atyánk, hogy megszabadítottál minket a sötétség hatalmából, és átvittél minket a Te országodba a mi Urunk, Jézus Krisztus által, akiben van a mi váltságunk. Ezért egyedül a mi Megváltónkra támaszkodunk, és teljes bizalommal a Te bölcsességedre és jóságodra hagyatkozunk. Vezesd életünket, és adj nekünk erőt, hogy mindenben kitartsunk, és egymás terhét hordozva szeretetben viseljük el minden testvérünket.

Szeretnénk megtelni tőled való örömmel és békességgel, add ehhez minden nyitott szívű gyermekednek Igédet és Szentlelkedet. Építsd a te néped tagjait a belső emberben, adj nekünk igazi lelki előmenetelt.

Ámen. (Medveszky Borka)

Ének:

G Am D⁷ Em Am Hm

Csak hi - á - ba lé-szen reg-gel fel-ke-lés-tek Néktek, kik e-rő-sen

A D C G Hm C D Em

Is-ten-ben nem hisz-tek: Nin-csen Is-ten nél-kül se-gít-ség és id-ves-ség.

Református Énekeskönyv, 236. dicséret 3. versszak

Meghódol lelkem. Te néked nagy Felség!

Örökkévaló Isten, dicső Szentháromság!

Magasztaljuk isteni felségedet mindenért, hiszen Tőled származik minden jó és tökéletes ajándék. Te szabadítottál meg bennünket atyáinktól örökölt hiábavaló élettől. Krisztus egyetlen és tökéletes áldozatáért levettél rólunk elhordozhatatlan terheinket, megszüntetted árvaságunkat, s megadtad azt a kegyelmet, hogy

Hozzád és keresztyén testvéreinkhez tartozhatunk. Hálát adunk, hogy szólhatunk Hozzád, hogy szavunk nem üres térben hangzik. Bizalommal hisszük, hogy hallod és meghallgatod könyörgésünket. Életünk zarándokútján járva atyai jóságod erőt ad ahhoz, hogy új fordulatot vegyen éltünk. Már nem távolodunk, hanem közeledünk Feléd. Amikor az emmausi tanítványokhoz hasonlóan lehorgasztott fejjel jártunk, csalódásunk és kétségbeesésünk miatt nem ismertünk fel Téged: Örök Jelenlévő. Mégsem dorgáltál bennünket, hanem csendesen mellénk szegődtél és Léleknek csendességében elmondatd nekünk, ami Rólad értünk is szólt az Írásokban. Így érhattunk el oda, ahova igyekeztünk. Te akkor sem erőltetted ránk magadat, de mi szívünk hevülésével kéreltünk téged: „Maradj velünk, mert esteledik!” Feltámadott Urunk meghallgattad kérésünk, betértél hozzánk s megszentelted hajlékunkat. Veled találkozhattunk, s Igédet követve megtalálhattuk azt a közösséged, melyet Igéddel és Szentlelkeddel teremtetél. Köszönjük, hogy egyházad pásztorolására embereket hívtál el és rendeltél Igéd szolgálatára. Kérve kérünk, könyörül rajtuk mindenkor, hogy az evangélium áldott üzenetével táplálhassák népedet! Adj nekünk alázatot, hogy úgy tudjuk hallgatni őket, mint, akik a Tőled vett üzenettel ajándékoznak meg bennünket. Szenteld meg őket, hogy Igédet követve megmutathassák nekünk azt az utat, melyről le nem térve, eljuthatunk Hozzád. Támogasd őket, hogy meg tudják láttatni velünk, ami még rejtve van előttünk, mely szükséges, hogy hitben, reményégben és szeretetben erősödjünk.

Szólj hozzánk rajtuk keresztül is! Hűséggel, Lélekkel áldott szolgálatukkal erősíts bennünket, hogy biztonságban érezhessük magunkat!

Amikor most a lelkipásztorkért könyörgünk, nem csak magunkra gondolva tesszük azt, mert tudjuk, szent szolgálatukban ők is megfáradhatnak. Súlyos emberi helyzetekkel találkozva erejük megfogyatkozhat. Légy hozzájuk irgalmas, s erősítsd őket erőtlenségükben! Rendelj melléjük hűséges társakat, akik

támogathatják és szerethetik őket. Örökkévaló Atyánk, nekik is szükségük van az emberi élet méltóságához. Tudjuk, hogy az emberi élethez emberfeletti erőre van szükség. Kérve kérünk, add meg nekik, s nekünk is a Tőled való emberfeletti erőt!

Köszönjük Igéd ígéretét, hogy Te megbecsülöd azokat, akik Neked, nekünk szolgálnak. A lelkipásztorokkal együtt mi a Te vándorló néped vagyunk, Aki elkísérsz bennünket végig az úton, míg végre eljutunk az örök és lelki nyugalomhoz, amit a mennyben már elkészítettél számunkra a mi Urunk Jézus Krisztus által. Légy érette áldott!

Ámen Török Zoltánné

Ének:

G Am D⁷ Em Am Hm

Ek-ké-pen tör-té-nik mind-nyá-jan ti-nek-tek, Mun-ká-val, bá-nat-tal

A D C G Hm C D Em

ke-nye-ret kik esz-tek: Nin-csen Is-ten nél-kül se-gít-ség és id-ves-ség.

Református Énekeskönyv, 236. dicséret 4. versszak

Mindenható Atyánk!

Hálát adunk a gyülekezet csodájáért. Azért, hogy Benned egyek lehetünk, testvérekként élhetünk kisebb és nagyobb közösségeinkben. Áldunk, mert közöttünk vagy, szólsz hozzánk az Igén keresztül, vigasztalsz, bátorítasz, erősítesz bennünket. Köszönjük, hogy nőszövetségként is a gyülekezetet, a Te népedet szolgálhatjuk ott, ahol élünk, abban a faluban, városban.

Kérünk, bocsáss meg, amikor annyira el vagyunk foglalva személyes problémáinkkal, hogy nem látjuk meg a testvért, akinek a terhét hordozni kellene, nem látjuk meg a kereső lelkeket, akik Hozzád irányító útmutatásra várnak, vagy egyszerűen nem érünk rá meghallgatni egymást. Bocsásd meg önzésünket, kishitűségünket.

Kérünk, segíts megélni a Te szereteted valóságát! Légy velünk Szentlelkeddel, hogy világosság lehessünk, amely utat mutat és Rád mutat, só lehessünk, amely ízesíti az életet. Add nekünk a bizonyágtétel Lelkét és tégy késszé arra, hogy bárkinek meg tudjunk felelni a bennünk lévő reménységről.

Imádkozunk Hozzád most a gyülekezetekért! Köszönjük az előttünk jártakat, hitüket, példájukat. Te látod a mai problémákat, az elfogyó falvakban élő kis gyülekezeteket, vagy azt a sokféle feladatot, ami a nagyobb gyülekezetek előtt áll. Te tedd a gyülekezeteket élő és szolgáló közösségekké – olyanokká amilyenekre szüksége van a világnak. Áldd meg a gyülekezeti nőszövetségeket a szolgálat és szeretet lelkületével. Krisztusért hallgasd meg könyörgésünket!

Ámen. (Szakácsné P.Tóth Zita)

Ének:

G Am D⁷ Em Am Hm

Nagy kön-nyen az Is - ten min-dent ád a-zok-nak, Kik csak ben-ne bíz-nak

A D C G Hm C D Em

s hoz-zá fo-hász-kod-nak: Nin-csen I-sten nél-kül se-gít-ség és id-ves-ség.

Református Énekeskönyv, 236. dicséret 5. versszak

Irgalommal teli, mennyei Atyánk!

Szent színed elé járulunk keresve a Veled való közösség békességét, és hálát adunk Neked, aki életünk és gondviselőnk vagy életünk minden idejében. Nemcsak fürge lábú gyermekkorunkban vagy tevékenykedő felnőtt korunkban, hanem akkor is jelenlétedben erősödhetünk, amikor testünkön az évtizedek már mély nyomot hagytak. Áldunk Téged ajándékodért, a hitért, mely által az idő múlását nem megfosztatásként éljük meg, hanem a Te valóságodhoz való közelebb jutás eszközeként.

Fohászkodunk gyülekezetünk és népünk idős tagjaiért, akiknek életük során sokféle történelmi helyzetben kellett megméretniük és helytállniuk. Áldd meg azokat, akik vallást tettek Rólad cselekedeteik által, és légy kegyelmes azokhoz, akik elbukásukat megbánták. Add, hogy az igaz bűnbánatot követő megbocsátás mindnyájunknak adjon megerősödést.

Ismerjük Szentlelked tisztító és megelevenítő hatalmát, ezért hittel kérjük Tőled, hogy keresztyén közösségeinket tedd testvérivé és elfogadóvá, ahol a fiatalabbak és idősebbek együtt járnak utadon elhívásukhoz méltón.

Lelked vigasztaló erejét áraszd ki azokra, akik elfordulás és elhagyatás miatt szenvednek, vagy betegség hatalmasodott el rajtuk. Vezess hozzájuk segítő és törődő testvéreket! Köszönjük a kórházakban és öregotthonokban dolgozó hívők szolgálatát, akik nemcsak a testtel, hanem a lélekkel is törődnek, mert nemcsak test szerint születtek, hanem Lélek szerint is újjászületettek.

Magasztalunk Téged, hogy bár az eredendő bűn miatt a mulandóság terhe alá vettettünk, mégsem fordultál el tőlünk, hűséges útítársunk maradtál és magad lettél számunkra az örökéletre vezető út.

Ámen. (Kutasiné Molnár Boglárka)

Ének:

G Am D⁷ Em Am Hm

Mint a se-bes nyi-lak az e-rős ke-zé-ben, E-rő-sek a hí-vek

A D C G Hm C D Em

Is-ten ke-gyel-mé-ben: Nin-csen Is-ten nél-kül se-gít-ség és id-ves-ség.

Református Énekeskönyv, 236. dicséret 6. versszak

Kegyelmes Istenünk, mindenható Urunk!

Köszönjük neked azt, hogy Eléd hozhatjuk bajainkat és gondjainkat is. Így imádkozunk azokért, akiket szenvedés és nyomorúság ért. Kérünk, hogy irgalmadat töltsd ki rájuk! Ajándékozd meg őket türelemmel a nehézségek idején. Hozzad kiáltunk, mindenható Úristen, hogy a mélységben lévőknél mutasd meg szabadító hatalmat! Kérünk szenvedő és beteg testvéreinkért, hogy tapasztalják meg azt, hogy élő, hatalmas, ma is munkálkodó Úr vagy. A problémákról emeld fel nyomorúságban lévő testvéreink figyelmét Terád, hogy a látható, sokszor gúzsba kötő gondokról lelki szemeiket felemeljék Terád, s megláthassanak Téged, irgalmas, hűséges és jóságos Istenünk. Kérünk, enyhítsd testi és lelki kínokkal küzdő testvéreink szenvedését és fájdalmát. Gyógyító hatalmat mutasd meg a betegek életében. Adj reménységet azoknak, akik megpróbáltatásokkal küszködnek! Könyörgünk szenvedő testvéreink hitéért, hogy a szenvedések alatt, a kereszthordozás között se felejtsek el, hogy te szerető és kegyelmes Atya vagy, hogy biztosan tudják és higgyék: akik Téged szeretnek, azoknak minden javukra szolgál. Kérünk, adj lelki erőt a fájdalmak hordozásához. Urunk, adj a szenvedés elviselésére kegyelmet, adj szent akaratodban való megnyugvást. A testi-lelki fájdalmak között töltsd be testvéreink

szívét békességeddel! Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg imádságunkat.

Ámen. (Kovács Csiba Krisztina)

Ének:

G Am D⁷ Em Am Hm

Bol-dog, a - ki lel - két hit-tel e- rő - sí - ti, Min-den el-len-sé-gét

A D C G Hm C D Em

bi-zon-nyal meg-győ-zi: Nin-csen Is-ten nél-kül se-gít-ség és id-ves-ség.

Református Énekeskönyv, 236. dicséret 7. versszak

Urunk, Istenünk!

Fáj számunkra, mikor valakitől vagy valamitől búcsúzni kell a földi életre nézve véglegesen. Fáj, hogy kiperegnek a napok, a lehetőségek a kezeink közül, fáj, hogy sokszor csak későn ébredünk rá, milyen fontos pillanatok mennek veszendőbe. Nehezen tudunk szembenézni saját és szeretteink halandóságával. Nehéz elfogadni a Te akaratodat, amikor a halál mély sebet ejt életünkön. Bocsáss meg, ha ilyenkor még az erős hit is meg-meginog, a reménység meg-megbicsaklik. Ilyenkor oly nagy szükség van bátorításra, erősítésre, vigasztalásra.

Segíts mindannyiunkat, Urunk, hogy a gyász senkit se távolítson el tőled, hanem tanítványaiddal együtt mi is hozzád meneküljünk a fájdalomban, a reménytelenség kísértésében és valljuk: „Kihez mehetnénk? Az örök élet beszéde van nálad.”

Urunk erősítsd a gyászolók hitét, reménységét, hogy a láthatókon túl megláthassák a láthatatlant, a fizikai valón túl a lelki valóságot, a mulandón túl az örökkévalót. Segíts, hogy fel tudjanak tekinteni Jézus Krisztusra, hogy a kereszten függő Krisztusban

meglássák az Isten bűnbocsátó szeretetét, a feltámadott Krisztusban pedig az örök élet valóságát. Segíts nekik, hogy a nagypénteki fájdalomban reménysugár legyen a húsvéti diadal.

Áldd meg Szentlelked vigasztalásával a gyermeket, ki szülőjét, nagyszülőjét siratja; a házastársat, aki férjét, feleséget veszített el; a szülőt ki gyermekétől búcsúzik; és mindazokat, akinek hiányzik a testvér, a rokon, a barát, az ismerős. Add, hogy akaratod előtti meghajlás, hálaadás és fontos felismerések szülessenek a gyászból.

De Urunk, állj azok mellé is, akik meghalt reményeik, vagy éppen saját életük halálosnak tetsző romjai felett, hamvába halt lehetőségek felett gyászolnak. Add meg számukra is a vigasztalást, az erőt, bölcsességet az újrakezdéshez. Add, hogy felismerjük vezetésedet, és az élet Urának nyomdokain járjunk egymást segítve itt a földön, s majd egykor az örökkévalóságban.

Ámen. (Pálfi Zsuzsa)

Ének: Mindenkoron áldom az én Uramat

F Dm Am Gm Dm

1. Min - den - ko - ron ál - dom az én U - ra - mat,

C Gm Am C F

Ki - től vá - rom én min - den ol - tal - ma - mat.

B G⁷ C G Am

Ben - ne ve - tem min - den bi - zo - dal - ma - mat:

F⁷ Gm F/c C F

Min - den - ko - ron di - csé - rem, mint U - ra - mat.

Református Énekeskönyv, 254. ének 1. versszak

Kegyelmes Istenünk, Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztus által!

Szívünkben hálával gondolunk gyermekeinkre, és mindazokra a fiatalokra, akik körülvesznek bennünket, lendületet, napfényt hozva mindennapjainkba. Köszönjük őket, a Tőled érkező csodákat, áldásokat. Hálásak vagyunk azért, hogy nem csak megajándékoztál, megajándékozol minket velük, hanem útmutatásoddal szüntelenül velünk vagy, erősítesz, bátorítasz, vezetsz bennünket, akár szülőként, akár nagyszülőként, pedagógusként, vagy lelkipásztorként.

Te jól látod törekeny lényüket, a mindennapok kihívásait, a felgyorsult világot, mely körbe veszi őket, a felnőttek értük, velük folytatott küzdelmeit, és azt is, mennyire szükségük/ szükségünk van atyai gondoskodásodra, hiszen valamennyien gyermekeid vagyunk.

Megvalljuk Előtted: sokszor nem könnyű helyt állnunk, az éppen aktuális élethelyzetre helyes választ adnunk. Ám hatalmas öröm azt megtapasztalnunk, hogy Rád figyelve rátalálhatunk a megoldásra. Köszönjük, hogy ennek csodáját Jézus Krisztusban készítetted el számunkra. Köszönjük Neked, hogy Ő vállalta a múltunkat, a jelenünket-örömeinket, kudarcainkat- hogy lehessen mind a gyermekeinknek, mind nekünk jövőnk az Ő nagy neve által. Add, hogy mindenkor tudjuk és merjük Rád bízni magunkat, Hozzád engedni, vezetni őket, hogy mind jobban megismerve, ők is bátran keressenek, kérdezzenek Téged. Ruházd fel őket is ezért bölcsességgel, hogy készek legyenek a ránk, Rád figyelésre, feladataik teljesítésére, a helyes gondolkodásra, hogy felelősségteljes felnőttekké váljanak.

Szentlelked által munkálkodj mindannyiunk szívében, gyermekekében és felnőttekében egyaránt, hogy a Tőled nyert ÉLET reménységében bizonyágtevő gyermekeid lehessünk.

Ámen. (Székelyné Kiss Emese)

Ének:

F Dm Am Gm Dm
 I - gen ví - gad és ör - ven - dez én lel - kem,
 C Gm Am C F
 Az Is - ten - nek se - ge - del - mét hogy ké - rem,
 B G⁷ C G Am
 Nyo-mo-rul-tak meg-hall-ják, azt ör - ven - dem,
 F⁷ Gm F/c C F
 Ví - gad-ja-nak Is - ten - ben, ar - ra in - tem.

Református Énekeskönyv, 254. ének 2. versszak

Családok Atyja és Pásztora!

Imádkozunk a fiatal szülőkért, férjekért és feleségeikért, hogy egymás iránti szeretetük mind teljesebb és szelídebb legyen. Imádkozunk a gyermekekért és fiatalokért, hogy minden jóban növekedjenek.

Istenünk, aki bátorságot adsz, hogy a legkisebbeket ölbe vegyük, vezessük, hanggá, és mennyből jövő útmutatássá váljunk számukra, adj nekünk értő szívet. Istenünk, aki hitet és jókedvet adsz, hogy kitartsunk a szülői szolgálatban, add nekünk a te nagylelkűséged.

Hisszük, hogy a te csodálatos ajándékok a család, az anyaság és apaság. Bölcsességet kérünk minden fiatal szülő számára, hogy bátran vegyék kezükbe a Bibliát, hogy megtanítsák gyermekeiknek az engedelmesség jézusi fogalmát. Hisszük, hogy a te hűséged soha véget nem ér. Imádkozunk a párkapcsolatban élőkért, hogy a fiatalok egymásnak Krisztusban hűséget fogadjanak, és a hűségben megerősödjenek. Imádkozunk gyermekáldásért és keresztyén családokért, családi békéért és megértésért.

Hisszük, hogy te ismered a nagyszülők méltóságát, a szülők terheit, és a fiatalok kételyeit. Kérünk, mentsd meg az egymás mellett élő generációkat az ítékezés bűnétől, de a kívülállás kísértésétől is.

Hisszük, hogy a te ajándékok a gyermek. Kérünk, hogy adj helyes sorrendet a gyermeknevelésben. Tanítsd a szülőket Annaként kérni és imádkozni. Védeld gyermekeinket, neked adjuk őket.

Amikor rosszat tesznek, végezd el bennünk, hogy ugyanazzal a kegyelemmel öleljük őket magunkhoz, amellyel te tartasz bennünket. Kérünk, szüntelen emlékeztess gyermekeinket, hogy soha nem pártolsz el sem tőlük, sem tőlünk. Hálát adunk, hogy tanulhatunk Tőled és egymástól gyermekként és szülőként is. Kérünk, add azt a szabadságot a téged követő szülőknek, hogy hitük ne csak a régi történetek igazsága legyen, hanem légy igazság, beszélgetőtárs, ölelés és mosoly közöttük.

Urunk Krisztus, a te szerető társaságod legyen mindig velünk.

Ámen. (Závodi Zsuzsa)

Ének:

F Dm Am Gm Dm
Én mi - ko - ron Is - ten - hez ki - ál - tot - tam,
C Gm Am C F
Ke-gyel-me-sen tő - le meg-hall-gat - tat - tam,
B G⁷ C G Am
Ő ál - ta - la ha - mar meg-sza-ba - dul - tam,
F⁷ Gm F/c C F
Há - bo - rú - sá - gim-ban is meg - tar - tat - tam.

Református Énekeskönyv, 254. ének 3. versszak

Mennyei Édesatyánk!

Könyörögve borulunk le Előtted, a segítségedet kérve. Tudjuk, hogy nagyon nagy bajban vagyunk. Tudjuk, hogy Nélküled nem változhat meg az életünk. Különösen is gondolunk most a családokra. A segítséged nélkül nem találjuk a kiutat, a megoldást arra, hogy megforduljon a családok szétesésének folyamata, a házaspárok elválása, a gyermekek elkallódása.

Tudjuk: vétkesek vagyunk. Az önzésünk, a türelmetlenségünk, a beképzeltségünk, az erőszakosságunk, a kívánságaink, a kapzsiságunk, az akaratosságunk juttattak bennünket idáig. Nem akarjuk elfogadni a másik embert, nem ismerjük a szeretet legalapvetőbb feltételeit sem. Csak megyünk a magunk feje után, és nem találjuk a megoldást. Nem tudjuk sem a társunkat, sem a gyermekeinket Feléd vezetni.

Légy segítségünkre, hogy Hozzád találjunk, hogy aztán a családjunkban példák lehessünk: olyan példák, amelyek a mai kifordult világban is elfogadható és követhető.

Segíts, hogy újra megtaláljuk a saját helyünket a saját családjunkban. Kérünk, adj elég alázatot, bölcsességet, szeretetet, kitartást, hogy a családjunk tagjai újra egymást átölelve a Te kezébe kapaszkodhassanak, hogy amikor jönnek a viharok, a kihívások a világ felől, meg tudjunk állni.

Engedd, hogy meghitt, befogadó otthonaink lehessenek, ahová mindenki örömmel tér haza, hogy szeretetet, biztonságot, megnyugvást és pihenést találjon.

A Te kegyelmed képes egyedül visszasegíteni bennünket, családjainkat a szeretet útjára. Csak úgy maradhatunk meg emberhez illő életben, ha lehajolsz hozzánk, és könyörgő szavunkat meghallod.

Köszönjük, hogy Te meghallgatod a Hozzád kiáltókat!

Ámen. (Dr. Márkus Mihályné)

Ének:

4. Lám Is - ten - nek an - gya - la mind tá - bort jár,
Az Is - ten - fé - lő em - be - rek kö - rül jár.
Az Is - ten - től a - zért ki ol - tal - mat vár,
Ú - ta - i - ban min - de - nütt az nagy jól jár.

Református Énekeskönyv, 254. ének 4. versszak

Kegyelmes Istenünk, drága Mennyei Édesatyánk az Úr Krisztusban!

Hálával magasztalunk azért, hogy Jézus nevében, a Lélek által, mint gyermekeid jöhetünk Hozzád mindenkor. Jöhetünk semmit nem hozva, de irgalmas szeretettedben bízva, valóban gyermeki hittel. Kérünk, ne szűnj meg minket oltalmazni, vezetni, ha kell – feddeni, nevelni és erősíteni gyengéd hűséggeddel.

Köszönjük, Urunk, hogy – minden méltatlanságunk ellenére – a Te Szentlelkednek ebben a munkájában eszközök is lehetünk, hogy mireánk is bízol gyermekeket, fiatalokat, hogy Téged ismerő, Igéből élő, Benned bízó emberekké nevelkedhessenek. Neked adunk hálát iskoláinkért, hogy lehetőséget adtál és adsz egyházunknak, hogy munkatársaid legyünk ebben a szolgálatban.

A Te kezébe tesszük le minden nevelő és oktató intézményünket, az ott folyó munkát, feladatokkal teli mindennapokat, tanítók és tanulók életét. Könyörgünk, segíts és légy jelen azokban, hogy ne csupán emberi igyekezet, értelem és fáradozás építse gyermekeink értelmét és tudását, hanem a Te Lelked formálja mindebben lelkipásztorok és pedagógusok szolgálatát, az ott tanulók életét. Kérünk, Te adj fentről jövő türelmet, bölcsességet, erőt és szeretetet. Nehézségekben és próbákban is Te adj mindig megújuló bizalmat Benned!

Kegyelmes Atyánk, Mindenható Ura a történelemnek, köszönjük, hogy annyi lélekben aszályos évtized után újra kinyílhattak református iskolák kapui, és megnyitottad előttünk a keresztyén szellemű tanítás lehetőségét. Add, hogy legyen ez a szolgálat valóban tudásra gazdagítója fiataljainknak, építése közösségeinknek és hazánkunknak, és a Te dicsőséged felragyogtatása!

Ámen. (Némethné Sz. Tóth Ildikó)

Ének:

5. Se - gít - sé - gül a - zért Is - tent hív - já - tok,
 Ö - jó - vol - tát kós - tol - já - tok, lás - szá - tok!
 I - gen nagy jó, azt bi - zony - nyal tud - já - tok:
 Ben - ne bí - zó em - be - rek mind bol - do - gok.

Református Énekeskönyv, 254. ének 5. versszak

Az Úr imádsága (Miatyánk)

*Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved;
jöjjön el a te országod;
legyen meg a te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.*

*Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma;
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek;
és ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól!*

*Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség
mindörökké.*

Ámen.

Adakozás

Adakozásunkkal Kárpátaljai testvéreinket támogatjuk. Olyan rászoruló családokat, akiknek gondot okoz a tüzelő, a gyógyszer vagy épp a mindennapi kenyér beszerzése. Kérünk minden kerületi nőszövetséget, hogy gyűjtsék össze az adományokat és juttassák el a Kárpátaljai Nőszövetségen keresztül e családoknak.

Kapcsolattartók :

Zán – Schramm Ibolya (+38 05 01 755 842;
ibolya.zan.schramm@gmail.com)

Balogh Ágnes Salánk (baloghagnes.balogh6@gmail.com)

Adakozzunk jó szívvel, hiszen tudjuk, nekünk sincs semmink, mit ne úgy kaptunk volna!

Isten áldja meg a jókedvű adakozókat!

Ének: Himnusz

Is - ten, áldd meg a ma - gyart Jó kedv - vel, bő -
ség - gel, Nyújts fe - lé - je vé - dő kart, Ha küzd el - len -
ség - gel, Bal - sors a - kit ré - gen tép,
Hozz rá víg esz - ten - dőt, Meg - bűn - hód - te
már e nép a múl - tat s jö - ven - dőt!

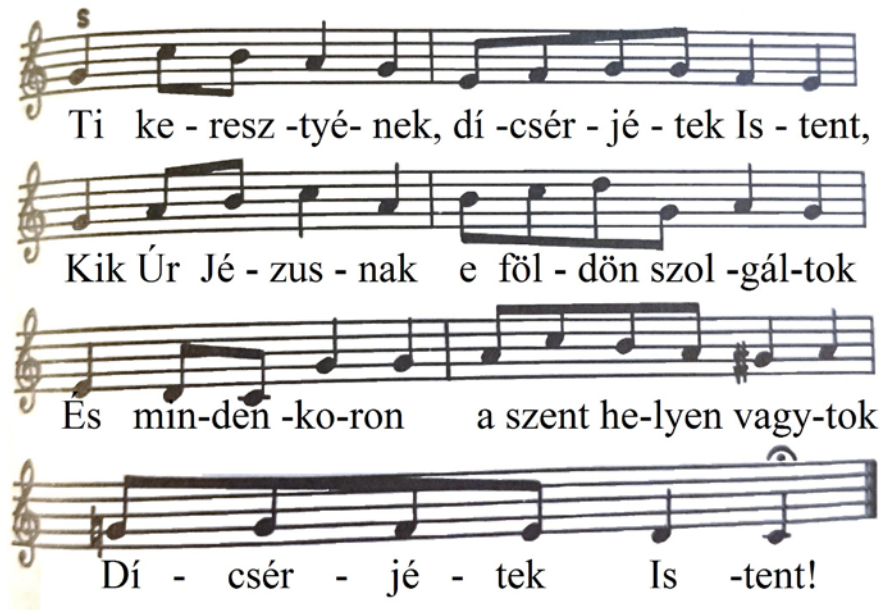
Áldás

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békeséget!

Záróének: Ti keresztyének, dicsérjétek Istent

2. Imádkozzatok az Atya Istennek,
Jézus nevében hozzá siessetek,
És tiszta szívet hozzá emeljetek:
Dicsérjétek Istent!

3. Áldjon meg minket az Atya Úr Isten,
Megigazítson a Fiú Úr Isten,
És megszenteljen a Szentlélek Isten
Mindenkoron! Ámen.

Református Énekeskönyv, 198.dicséret

